

Göktürk Yaşar

Bir Sayıklama
Ve Bellekte Kalan Fragmanlar

sayık
lâma
birve
bellekte kal
antrag
manlar

UPAS Yayın

-8-

“Bir Sayıklama
ve Bellekte Kalan Fragmanlar”

Göktürk Yaşar

Eylül 2018

upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan
Zafer Yalçınpınar

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

*Dağılgan sarhořluk içinde
Tarihin en eski evlerinin yaşamaya çalışması gibi
Sebepsiz yere,
Durup dururken
Parmakları hâlâ sigara kokan ölü adamın
Ötekileřtirdiđi
Yahut
Daha ıtırken gün
Hızla ayaklarımdan çekildiği
O eski eve...*

Bir Sayıklama

Sadece olađan olana
Bütün nefretim.
Uzayıp giden bir düşün motifi sonuçta bu beden
Düşmesi ne kadar zaman alır?

-Şimdi gök boyanıyor, yapay bir mavi.

Sıkıntımızı baskının içinde paylaşıyoruz. Akşamüstleri bütün şehirlere karşı şarkı söylersin. Yatağın içinde bir kapı. Dađlara özenen. Yıpranmaz. Elinde gençliği olan bir erk. Doğmayacak, sabah olmayacak, yalnız kalacaksın.

Çimenleri görüyorum...

*-Daha dışarıdan atlar uçacak usuna.
Her şey var. Kaybolma.*

*-Bu cilaladığım perdede sadece ikimiz varız.
Gayet hakiki bir madde olarak.*

Düş şimdinin. Ağartı şablon dolu delikli masa. Masanın üstünde güneş ayaklarımızı yakıyor. Dal bulamadım henüz, yoruma kapalı fikirlere astımım var. Saçların kabarmasın, uzak tut beni onlardan. İnsanı insan yapan bu boş lakırdılar değil mi?

Sabahları böyle korkunç bir gri sis dolaşıyor yanımızda. Sar-
kan ellerimiz, bitmemiş soluğun ve sönmemiş göğsün ile...
Bir artık olarak varım cebinde.

Cebinde nesnelere, cebinde yağmur, cebinde taş,
cebinde sakladığın kitaplar, cebinde annen.

Karışıyor çocuklar geçen her çizgide. Bir ses durmadan seni
tekrarlıyor. Sesin eski alfabe.
Sandalyede kimsesiz bir ölü sayısı.

Gül şimdi. Bir nehir ya da bir rakam olarak.

Önümüzdeki rüzgâr
Korkunç şekilde kördür.

İlk kez gördüğün şu kavak
-Şu kavağın yanında tütün sarıyorum eski dostunla-

Dağılgan bir acelelik var üstünde...
-Evet biliyorum, dünya boş bir bardak.

Rüzgâr tarağı izliyor insanların arasından geçerken.
Tüm bildiklerimi maden ocağında unuttum...

Yaşlanmayan bir ben bir de Allah.
(Bitirilmişliğin derecesi olarak)

Su kuyuları zamanın yavaşça seğirmesi işte.
Çalkantılı her satır.
Her satır
Saçma bir coğrafya!

Bellekte Kalan Fragmanlar

Birinci Fragman

(Bir salyangoz dūşümde nasıl yaşar?)

Zihin salyangozu
Tipik bir karınca sürüsüne rast geldi.
Çal beni bedenimden!
Çal beni bu sürünün içinden!
Pelengin nerede?

-Kırıldı inancı salyangozun-
Metafizik boyutlar rafa kaldırıldı
Bastonuna ihtiyacın yok artık
Ve şapkana

-Yuttum-
Evet yuttum galiba
Tüm sevgileri bir kapsül içinde
Rahatım artık
Sen de rahatsız artık salyangoz
İlaçlama şirketlerine zam geldi

İkinci Fragman

(Pash iğne için...)

Klonları kodlamadan
Yaşam coğrafyasına atmak.
Ya da bir sabun köpüğü üzerinde vals.
Beyin kanaması...

Hareketi boşlukta
Süzülen pash iğne.
Biliyorum.
Biliyordum.
Hep kıskacı kırıldığı zaman ses verirdi.
Hoşlanıyorum,
Hissediyorum onu.
Onu biliyorum sadece!

Düstur
Gen!
Trotzdem danke...

Ve sıvadaki boşluk,
Merhaba!

Üçüncü Fragman

(Son fragman...)

Bir mucizeyi sırtlayıp
Her şeyi aşacak ve evime dönecekmişim hissi...

-tüm çağları, çağ devirenleri yıktım artık-

Sözüm ona
Bir gül yaprağını andıran
Baldıran çiçeğinin kokusuna
Sıkıştıracağım kendimi.
Huzur bulacak etim.
Daha ne olsun,
Ucuzundan kaplattırdım tabutumu!

upas.evvel.org

İstanbul, 2018

upas